

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 191

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 11 martie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
44.	— Lege privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul	2–5
142.	— Decret pentru promulgarea Legii privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul	5
★		
46.	— Lege privind modificarea art. 61 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat	6
145.	— Decret pentru promulgarea Legii privind modificarea art. 61 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat	6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 23 din 16 ianuarie 2019 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 6 și 12 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil și privind modificarea altor acte normative	7–12
ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL		
1/H.	— Hotărâre privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea membrilor din România în Parlamentul European din anul 2019	13–15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I**Dispoziții generale**

Art. 1. — Prezenta lege stabilește măsurile necesare punerii în aplicare, la nivel național, a Regulamentului (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 123 din 19 mai 2015, denumit în continuare *Regulamentul (UE) 2015/751*, în ceea ce privește desemnarea autorității competente, stabilirea sancțiunilor aplicabile pentru nerespectarea prevederilor acestui regulament, precum și stabilirea procedurilor extrajudiciare de soluționare a disputelor între beneficiarii plăților și prestatorii de servicii de plată în legătură cu încălcarea prevederilor Regulamentului (UE) 2015/751.

Art. 2. — Termenii și expresiile utilizate în prezenta lege au semnificația prevăzută în Regulamentul (UE) 2015/751.

Art. 3. — Următoarele entități intră sub incidența prezentei legi:

a) prestatorii de servicii de plată care emit și/sau acceptă plata cu cardul, prevăzuți la art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2009 privind serviciile de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 197/2010, cu modificările și completările ulterioare;

b) persoanele juridice, în calitate de beneficiari ai plăților în sensul Regulamentului (UE) 2015/751;

c) societățile care administrează schemele de plată cu cardul, atât cele cvadripartite, cât și cele tripartite care desfășoară activități pe teritoriul României;

d) entitățile de prelucrare;

e) prestatorii de servicii tehnice în legătură cu cardurile.

CAPITOLUL II**Autoritatea competentă**

Art. 4. — (1) În aplicarea prevederilor art. 13 din Regulamentul (UE) 2015/751, Banca Națională a României este desemnată autoritate competentă responsabilă cu asigurarea respectării de către entitățile prevăzute la art. 3 a prevederilor Regulamentului (UE) 2015/751, cu excepția prevederilor art. 8 paragrafele (2) și (6) și art. 10 paragrafele (1), (2), (4) și (5) ale Regulamentului (UE) 2015/751, pentru care Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor este autoritate națională responsabilă cu supravegherea respectării acestora în relația dintre prestatorii de servicii de plată și consumatori, potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 677/2016 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul.

(2) În calitate de autoritate competentă, Banca Națională a României monitorizează conformitatea cu prevederile Regulamentului (UE) 2015/751, contracarează încercările prestatorilor de servicii de plată de a eluda prevederile Regulamentului (UE) 2015/751 și dispune toate măsurile

necesare pentru a aloca resursele corespunzătoare pentru îndeplinirea responsabilităților care îi revin.

Art. 5. — În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege, Banca Națională a României poate:

a) să solicite entităților prevăzute la art. 3 orice date, informații, contracte sau orice alte documente, inclusiv rapoarte și opinii externe, pe care le consideră necesare;

b) să efectueze investigații, inclusiv prin inspecții on-site, la sediul prestatorilor de servicii de plată, societăților care administrează schemele de plată cu cardul, prestatorilor de servicii tehnice și entităților de prelucrare;

c) să coopereze cu alte autorități naționale și autorități competente din state membre ale Uniunii Europene;

d) să prelucreze orice date și informații relevante, inclusiv date cu caracter personal, cu privire la operațiunile care fac obiectul Regulamentului (UE) 2015/751, cu respectarea reglementărilor legale privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.

CAPITOLUL III**Măsuri de remediere și sancțiuni administrative**

Art. 6. — (1) În calitate de autoritate competentă în sensul prevederilor art. 4 alin. (1), Banca Națională a României aplică sancțiuni administrative pentru încălcarea dispozițiilor Regulamentului (UE) 2015/751, în conformitate cu prevederile prezentei legi, și poate dispune măsuri de remediere, după caz.

(2) Măsurile de remediere și sancțiunile administrative dispuse trebuie să fie eficiente, proporționale cu faptele și deficiențele constatate și de natură a avea un efect descurajant.

(3) La stabilirea măsurii de remediere și/sau a sancțiunii administrative, precum și, după caz, a cuantumului sancțiunii pecuniare, Banca Națională a României are în vedere toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz:

a) gravitatea și durata faptei;

b) gradul de vinovăție a persoanei responsabile de încălcare;

c) valoarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de către persoana responsabilă, în măsura în care acestea pot fi determinate;

d) cooperarea persoanei responsabile cu autoritatea competentă;

e) încălcările săvârșite anterior de persoana responsabilă;

f) măsurile luate de către persoana responsabilă pentru a împiedica repetarea faptelor.

Art. 7. — (1) În aplicarea prevederilor art. 6 alin. (1), Banca Națională a României poate să dispună măsuri de remediere necesare în scopul înlăturării deficiențelor constatate și/sau a cauzelor acestora.

(2) În situația în care entitățile care desfășoară activități care intră sub incidența prezentei legi nu se conformează măsurilor de remediere dispuse de Banca Națională a României, aceasta poate aplica sancțiunile administrative prevăzute la art. 9.

Art. 8. — Banca Națională a României poate dispune măsurile de remediere necesare și/sau aplica sancțiunile administrative prevăzute de prezenta lege entităților prevăzute

la art. 3, în cazurile în care constată că acestea se fac vinovate de săvârșirea uneia sau mai multora dintre următoarele fapte:

a) nerespectarea, de către prestatorii de servicii de plată, a prevederilor art. 3 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2015/751 care interzic acestora să ofere și să solicite un comision interbancar per tranzacție mai mare de 0,2% din valoarea tranzacției pentru orice tranzacție cu card de debit;

b) nerespectarea, de către prestatorii de servicii de plată, a prevederilor art. 4 teza I din Regulamentul (UE) 2015/751 care interzic acestora să ofere și să solicite un comision interbancar per tranzacție mai mare de 0,3% din valoarea tranzacției pentru orice tranzacție cu card de credit;

c) nerespectarea, de către prestatorii de servicii de plată emitenți, a prevederilor art. 5 din Regulamentul (UE) 2015/751 privind includerea în comisionul interbancar, în vederea aplicării plafoanelor menționate la art. 3 și 4 din Regulamentul (UE) 2015/751, a oricărei remunerații convenite, inclusiv a compensației nete, cu un obiect sau efect echivalent al comisionului interbancar, primită de emitent de la o schemă de plată cu cardul, de la acceptant sau de la orice alt intermediar în legătură cu tranzacții de plată sau activități conexe;

d) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul, a prevederilor art. 6 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2015/751 care interzic orice restricție teritorială în cadrul Uniunii Europene sau orice regulă cu efect echivalent din acordurile pentru acordarea licenței sau din regulile schemelor de plată cu cardul în scopul emiterii de carduri de plată sau al acceptării tranzacțiilor de plată cu cardul;

e) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul, a prevederilor art. 6 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2015/751 prin care se interzice orice cerință sau obligație de a obține o licență sau o autorizație specifică unei țări pentru a desfășura activități la nivel transfrontalier sau stabilirea oricărei reguli cu efect echivalent din acordurile pentru acordarea licenței sau din regulile schemelor de plată cu cardul în scopul emiterii de carduri de plată sau al acceptării tranzacțiilor de plată cu cardul;

f) nerespectarea prevederilor art. 7 alin. (1) lit. a) din Regulamentul (UE) 2015/751 privind independența societății care administrează schema de plată cu cardul și a entității/entităților de prelucrare în ceea ce privește contabilitatea, organizarea și procesele de luare a deciziilor;

g) nerespectarea prevederilor art. 7 alin. (1) lit. b) din Regulamentul (UE) 2015/751 privind interzicerea prezentării prețurilor pentru societățile care administrează schemele de plată cu cardul și activitățile de prelucrare în mod grupat și a subvenționării încrucișate a unor astfel de activități;

h) nerespectarea prevederilor art. 7 alin. (1) lit. c) din Regulamentul (UE) 2015/751 prin care se interzice discriminarea între filialele societăților care administrează schemele de plată cu cardul și a entităților de prelucrare sau între acționarii acestora, pe de o parte, și utilizatorii schemelor de plată cu cardul și alți parteneri contractuali, pe de altă parte, și, în special, condiționarea în vreun fel a prestării vreunui serviciu pe care îl oferă de acceptarea de către partenerul contractual a oricărui alt serviciu pe care îl oferă;

i) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul, a prevederilor art. 7 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2015/751 privind obligația de a furniza un raport independent care să certifice respectarea de către acestea a art. 7 alin. (1) din actul european menționat, în situația în care autoritatea competentă solicită un astfel de raport;

j) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul, a prevederilor art. 7 alin. (3) din Regulamentul (UE) 2015/751 care impun acestora să ofere posibilitatea ca mesajele de autorizare și de compensare ale fiecăreia dintre tranzacțiile de plată cu cardul să fie separate și prelucrate de entități de prelucrare diferite;

k) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul, a prevederilor art. 7 alin. (4) din

Regulamentul (UE) 2015/751 privind interzicerea oricărei discriminări teritoriale în regulile de prelucrare operate de aceste scheme;

l) nerespectarea, de către entitățile de prelucrare, a prevederilor art. 7 alin. (5) teza I din Regulamentul (UE) 2015/751, care impun acestora să se asigure că sistemele lor sunt interoperabile din punct de vedere tehnic cu alte sisteme ale entităților de prelucrare din Uniunea Europeană prin utilizarea de standarde elaborate de organisme de standardizare internaționale sau europene;

m) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul, a prevederilor art. 7 alin. (5) teza a II-a din Regulamentul (UE) 2015/751 care impun acestora să nu adopte și să nu aplice reguli comerciale care să limiteze interoperabilitatea cu alte entități de prelucrare din Uniunea Europeană;

n) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul, a prevederilor art. 8 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2015/751 prin care se interzice orice regulă a unei scheme de plată cu cardul și orice regulă din acordurile pentru acordarea licenței sau orice măsură cu efect echivalent care constituie un obstacol pentru un emitent sau care îl împiedică pe acesta să cupleze două sau mai multe mărci de plată sau aplicații de plată diferite pe un instrument de plată cu cardul;

o) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul/sisteme, a prevederilor art. 8 alin. (3) din Regulamentul (UE) 2015/751 care impun ca orice diferență de tratament al emitenților sau al acceptanților în regulile sistemelor și în regulile din acordurile pentru acordarea licenței în ceea ce privește coetichetarea diferitelor mărci de plată sau aplicații de plată pe un instrument de plată cu cardul să se justifice în mod obiectiv și să fie nediscriminatorie;

p) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul, a prevederilor art. 8 alin. (4) din Regulamentul (UE) 2015/751 care stabilesc obligația acestora de a nu impune cerințe de raportare, obligații de plată a unor comisioane sau alte obligații similare cu același obiect sau efect prestatorilor de servicii de plată emitenți și acceptanților pentru tranzacțiile efectuate cu orice dispozitiv pe care marca de plată a acestora este prezentă în ceea ce privește tranzacțiile pentru care schema lor nu este utilizată;

q) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul/entitățile de prelucrare/prestatorii de servicii de plată, a prevederilor art. 8 alin. (5) din Regulamentul (UE) 2015/751 care stabilesc că orice principiu de rutare sau orice măsură echivalentă care are drept obiectiv direcționarea tranzacțiilor printr-un anumit canal sau proces și alte standarde și cerințe tehnice și de siguranță referitoare la gestionarea a două sau a mai multor mărci de plată și aplicații de plată diferite pe un instrument de plată cu cardul este nediscriminatorie și se aplică în mod nediscriminatoriu;

r) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul, emitenți, acceptanți, entitățile de prelucrare și alți prestatori de servicii tehnice, a prevederilor art. 8 alin. (6) teza I din Regulamentul (UE) 2015/751 care impun acestora să nu insereze mecanisme automate, software sau dispozitive în instrumentul de plată sau echipamentul instalat la punctul de vânzare care să limiteze posibilitatea de alegere a mărcii de plată sau a aplicației de plată sau a ambelor de către plătitor sau de către beneficiarul plății atunci când utilizează un instrument de plată coetichetat;

s) nerespectarea, de către beneficiarii plăților, a prevederilor art. 8 alin. (6) teza a II-a din Regulamentul (UE) 2015/751 care impun acestora să nu împiedice plătitorii să anuleze o selectare prioritară automată făcută de beneficiarii plăților pe echipamentul lor pentru categoriile de carduri sau de instrumente de plată conexe acceptate de către beneficiarii plăților;

ș) nerespectarea, de către acceptanți, a prevederilor art. 9 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2015/751 care impun acestora să ofere și să factureze beneficiarilor plăților comisioane de servicii percepute comercianților, specificate individual pentru diferite categorii și diferite mărci de carduri de plată cu niveluri diferite ale comisioanelor interbancare, cu excepția cazului în care beneficiarii plăților solicită în scris acceptantului să le perceapă comisioane de servicii nediferențiate;

t) nerespectarea, de către acceptanți, a prevederilor art. 9 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2015/751 care impun acestora să includă, în acordurile lor cu beneficiarii plăților, informații care precizează în mod individual cuantumul comisioanelor de servicii percepute comercianților, al comisioanelor interbancare și al comisioanelor de sistem aplicabile pentru fiecare categorie și marcă de carduri de plată, cu excepția cazului în care beneficiarii plăților fac ulterior o solicitare diferită în scris;

ț) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul și prestatorii de servicii de plată, a prevederilor art. 10 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2015/751, care impun acestora să nu aplice nicio regulă care să îi oblige pe beneficiarii plății care acceptă un instrument de plată cu cardul emis de un emitent să accepte și alte instrumente de plată cu cardul emise în cadrul aceleiași scheme de plată cu cardul;

u) nerespectarea, de către emitenți, a prevederilor art. 10 alin. (5) din Regulamentul (UE) 2015/751 care impun acestora să se asigure că instrumentele lor de plată sunt identificabile electronic și, în cazul instrumentelor de plată cu cardul nou-emise, că sunt, de asemenea, identificabile în mod vizibil, astfel încât beneficiarii plății și plătitorii să poată identifica în mod neechivoc ce mărci și ce categorii de carduri preplătite, carduri de debit, carduri de credit sau carduri comerciale sunt alese de către plătitor;

v) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul, a prevederilor art. 11 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2015/751 care interzic orice regulă din acordurile pentru acordarea licenței și oricare dintre regulile sistemului aplicate de societățile care administrează schemele de plată cu cardul care îi împiedică pe beneficiarii plăților să îi orienteze pe consumatori către utilizarea oricărui instrument de plată pe care beneficiarii respectivi îl preferă. Această interdicție se referă, de asemenea, la orice regulă care interzice beneficiarilor plăților să privilegieze în mai mare măsură instrumentele de plată cu cardul ale unei anumite scheme de plată cu cardul, în raport cu cele ale altor scheme;

w) nerespectarea, de către acceptanți sau de către beneficiarii plăților, a prevederilor art. 11 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2015/751, care interzic acestora să includă, în acordurile dintre ei, orice regulă care îi împiedică pe beneficiarii plăților să îi orienteze pe consumatori către utilizarea oricărui instrument de plată pe care beneficiarii respectivi îl preferă. Această interdicție se referă, de asemenea, la orice regulă care interzice beneficiarilor plăților să privilegieze în mai mare măsură instrumentele de plată cu cardul ale unei anumite scheme de plată cu cardul, în raport cu cele ale altor scheme;

x) nerespectarea, de către societățile care administrează schemele de plată cu cardul, a prevederilor art. 11 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2015/751 prin care se interzice orice regulă din acordurile pentru acordarea licenței sau oricare dintre regulile sistemului aplicate de societățile care administrează schemele de plată cu cardul care îi împiedică pe beneficiarii plăților să îi informeze pe plătitori cu privire la comisioanele interbancare și comisioanele de servicii percepute comercianților;

y) nerespectarea, de către acceptanți sau de către beneficiarii plăților, a prevederilor art. 11 alin. (2) din Regulamentul (UE) 2015/751, care interzic acestora să stabilească, în acordurile dintre ei, orice regulă care îi împiedică pe beneficiarii plăților să îi informeze pe plătitori cu privire la

comisioanele interbancare și comisioanele de servicii percepute comercianților;

z) nerespectarea, de către prestatorii de servicii de plată ai beneficiarilor plăților, a prevederilor art. 12 alin. (1) teza I din Regulamentul (UE) 2015/751 care impun acestora ca, după executarea unei tranzacții individuale de plată cu cardul, să furnizeze beneficiarilor plăților informațiile prevăzute la art. 12 alin. (1) teza I din actul european menționat;

aa) nerespectarea, de către prestatorii de servicii de plată ai beneficiarilor plăților, a prevederilor art. 12 alin. (1) teza a II-a din Regulamentul (UE) 2015/751 care interzic acestora să grupeze informațiile prevăzute la art. 12 alin. (1) teza I din actul european menționat în funcție de marcă, aplicație, categorii de instrumente de plată și rate ale comisioanelor interbancare aplicabile operațiunii cu excepția cazului în care beneficiarul plății își exprimă în prealabil acordul explicit pentru o astfel de grupare.

Art. 9. — (1) În vederea conformării cu prevederile art. 8, Banca Națională a României poate aplica următoarele sancțiuni administrative:

a) avertisment scris;

b) avertisment public prin care se indică persoana responsabilă și fapta săvârșită;

c) amendă cuprinsă între 10.000 lei și 100.000 lei, aplicabilă prestatorilor de servicii de plată, pentru faptele prevăzute la art. 8 lit. a) și b);

d) amendă cuprinsă între 200.000 lei și 1.000.000 lei, aplicabilă societăților care administrează schemele de plată cu cardul;

e) amendă până la de două ori valoarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de către persoana responsabilă, în măsura în care acestea pot fi determinate, aplicabilă prestatorilor de servicii de plată în situația în care nu au fost remediate, în termenele prevăzute în actul prin care s-a dispus respectiva sancțiune, deficiențele pentru care s-au aplicat sancțiunile administrative prevăzute la lit. c);

f) amendă cuprinsă între 1.000 lei și 50.000 lei, aplicabilă beneficiarilor plăților, entităților de prelucrare și prestatorilor de servicii tehnice în legătură cu cardurile;

g) suspendarea temporară a dreptului prestatorilor de servicii de plată de a presta servicii de plată de tipul celor care fac obiectul Regulamentului (UE) 2015/751 până la remedierea situației care a determinat suspendarea;

h) suspendarea dreptului de acces la sistemele de plăți până la remedierea situației care a determinat suspendarea.

(2) Sancțiunile administrative prevăzute la alin. (1) pot fi aplicate concomitent cu dispunerea de măsuri de remediere potrivit prevederilor art. 6 alin. (1) sau independent de acestea.

(3) În cazul constatării săvârșirii a două sau mai multe fapte dintre cele prevăzute la art. 8 care se sancționează potrivit prevederilor prezentei legi, se aplică sancțiunea cea mai mare, majorată cu până la 50%, după caz.

(4) Actele de aplicare a sancțiunii amenzii constituie titluri executorii. Amenzile încasate se fac venit la bugetul de stat.

(5) Aplicarea sancțiunilor administrative prevăzute la alin. (1) se prescrie în termen de un an de la data constatării faptei, dar nu mai mult de 3 ani de la data săvârșirii acesteia.

Art. 10. — (1) Constatarea faptelor prevăzute la art. 8 se realizează de către reprezentanți ai Băncii Naționale a României împuterniciți în acest sens în cursul inspecțiilor sau investigațiilor efectuate ori pe baza datelor, informațiilor, contractelor sau oricărui altor documente transmise autorității competente, în exercitarea atribuțiilor sale.

(2) Actele prin care sunt dispuse măsuri de remediere și/sau sunt aplicate sancțiuni administrative potrivit prezentei legi se emit de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorii Băncii Naționale a României, conform reglementărilor interne, cu excepția sancțiunilor administrative

prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. g) și h), care sunt de competența Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României.

(3) Actele prevăzute la alin. (2) trebuie să cuprindă cel puțin elementele de identificare ale persoanei vinovate, descrierea faptei și a circumstanțelor acesteia și temeiul de drept al dispunerii măsurii sau, după caz, al aplicării sancțiunii administrative.

Art. 11. — (1) Actele adoptate de Banca Națională a României potrivit prezentei legi pot fi contestate, în termen de 15 zile de la comunicare. Competența de soluționare a contestațiilor depuse la Banca Națională a României revine Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României, care se pronunță prin hotărâre motivată în termen de 30 de zile de la data sesizării.

(2) Hotărârea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României poate fi atacată în termen de 15 zile de la comunicare, la Înalta Curte de Casație și Justiție. Hotărârea instanței este definitivă.

(3) Banca Națională a României este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, a evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale.

(4) În cazul contestării în instanță a actelor Băncii Naționale a României potrivit alin. (2), instanța judecătorească se pronunță asupra legalității acestor acte.

(5) Până la adoptarea unei hotărâri de către Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, potrivit alin. (1), sau până la pronunțarea unei hotărâri definitive de către instanța judecătorească, potrivit alin. (2), executarea actelor emise de Banca Națională a României nu se suspendă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

București, 6 martie 2019.
Nr. 44.

CAPITOLUL IV

Soluționarea extrajudiciară a diferendelor

Art. 12. — Soluționarea pe cale extrajudiciară a diferendelor intervenite între beneficiarii plăților și prestatorii de servicii de plată în legătură cu drepturile și obligațiile care decurg din Regulamentul (UE) 2015/751 se face în conformitate cu prevederile Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 13. — Prevederile art. 12 nu aduc atingere dreptului persoanei interesate de a iniția acțiuni în justiție în legătură cu drepturile și obligațiile care decurg din Regulamentul (UE) 2015/751 sau de a recurge la alte mecanisme de soluționare extrajudiciară a diferendelor, inclusiv cele prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 38/2015 privind soluționarea alternativă a litigiilor dintre consumatori și comercianți, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 14. — (1) În exercitarea prerogativelor care îi revin potrivit prevederilor art. 4 alin. (1), Banca Națională a României poate emite reglementări pentru a asigura punerea în aplicare a dispozițiilor Regulamentului (UE) 2015/751 și a actelor delegate adoptate de Comisia Europeană în condițiile acestui regulament.

(2) Reglementările emise în aplicarea prezentei legi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2015/751 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind comisioanele interbancare pentru tranzacțiile de plată cu cardul și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 5 martie 2019.
Nr. 142.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind modificarea art. 61 alin. (1) din Legea nr. 51/1995
pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — La articolul 61 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 mai 2018, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 61. — (1) Congresul avocaților este constituit din delegați ai fiecărui barou, potrivit normei de reprezentare stabilite de statutul profesiei, din membrii Consiliului U.N.B.R. și din președintele Consiliului de administrație al Casei de Asigurări a Avocaților.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 8 martie 2019.
Nr. 46.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind modificarea art. 61 alin. (1)
din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea
profesiei de avocat**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind modificarea art. 61 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 7 martie 2019.
Nr. 145.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 23 din 16 ianuarie 2019

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 6 și 12 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil și privind modificarea altor acte normative

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 și art. 12 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil și privind abrogarea art. II alin. (1) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 22/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil, obiecție formulată de un număr de 50 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România, Grupului parlamentar al Partidului Mișcarea Populară și deputați neafiliați, în temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituția României, republicată, și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată.

2. Cu Adresa nr. 2/10.890 din 3 decembrie 2018, secretarul general al Camerei Deputaților a trimis Curții Constituționale obiecția de neconstituționalitate, care a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 10.109 din 3 decembrie 2018 și constituie obiectul Dosarului nr. 2.063A/2018.

3. În **motivarea obiecției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece reglementează într-un domeniu în care competența nu aparține Parlamentului, ci Guvernului. În acest sens, autorii obiecției susțin că prin prevederile legale criticate se dispune transferul unor atribuții de la Inspekția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat (ISCIR) și/sau persoanele fizice și juridice autorizate către Compania Națională pentru Controlul Cazanelor, Instalațiilor de Ridicat și Recipientelor sub Presiune — S.A., (CNCIR). Astfel, se transferă către CNCIR atribuția de efectuare a verificărilor tehnice în vederea autorizării funcționării și a verificărilor tehnice în utilizare pentru instalațiile și echipamentele prevăzute în anexa nr. 3 la Legea nr. 64/2008 (*Instalații sub presiune, instalații de ridicat și unele instalații din cadrul obiectivelor nucleare, precum și componente ale acestora*) care, în prezent, aparține ISCIR, atribuția de efectuare a verificărilor tehnice în vederea autorizării funcționării și a

verificărilor tehnice în utilizare pentru instalațiile și echipamentele prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 64/2008 (*Instalații sub presiune și instalații de ridicat clasice, aparate consumatoare de combustibil și componente ale acestora*), care, potrivit Legii nr. 64/2008, aparține persoanelor fizice și juridice autorizate în acest scop. De asemenea, se conferă CNCIR „atribuția privind realizarea verificărilor tehnice în vederea autorizării funcționării și a verificărilor tehnice în utilizare, precum și corectitudinea rezultatelor aferente obținute, care, în prezent, aparține ISCIR sau persoanelor fizice și juridice autorizate în acest scop, după caz”.

4. Autorii obiecției susțin că, potrivit art. 4 alin. (1) și (2) din Legea nr. 64/2008, ISCIR este „organul de specialitate al administrației centrale, cu personalitate juridică, responsabil în numele statului pentru asigurarea măsurilor de funcționare în condiții de siguranță a instalațiilor și echipamentelor prevăzute în anexele nr. 2 și 3, denumite în continuare *instalații/echipamente*”, cu rolul de „autoritate în domeniul instalațiilor/echipamentelor, care asigură controlul respectării prevederilor referitoare la condițiile de introducere pe piață și punere în funcțiune a instalațiilor/echipamentelor, precum și urmărirea și controlul regimului de autorizare și verificarea tehnică a instalațiilor/echipamentelor”.

5. De asemenea, autorii obiecției invocă art. 1 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.139/2010 privind înființarea, organizarea și funcționarea Companiei Naționale pentru Controlul Cazanelor, Instalațiilor de Ridicat și Recipientelor sub Presiune — S.A., precum și modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.340/2001 privind organizarea și funcționarea Inspekției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat și precizează că, spre deosebire de ISCIR, CNCIR este o „*persoană juridică română, de interes strategic național, organizată ca societate comercială pe acțiuni, cu acționar unic statul român, conform legilor în vigoare și statutului prevăzut în anexa nr. 1*”, constituită ca urmare a reorganizării prin divizare a ISCIR, al cărei obiect de activitate constă în „*realizarea de teste și analize tehnice, cod CAEN 7120 — ed. rev. 2/2008, în scopul efectuării de verificări tehnice în vederea autorizării funcționării și de verificări tehnice în utilizare, pentru instalațiile și echipamentele prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 64/2008*”.

6. În ceea ce privește statutul juridic al CNCIR, cu toate că nu dispune de prerogative de putere publică, autorii obiecției consideră că aceasta este o persoană juridică de drept public, în virtutea scopului și obiectului său de activitate, care constă în prestarea serviciilor publice prevăzute la art. 5 și art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1.139/2010, precum și ca urmare a faptului că este deținută în întregime de către statul român, în calitate de acționar unic, care își exercită toate drepturile și

obligațiile ce decurg din această calitate prin Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri.

7. Sub acest aspect, autorii obiecției fac referire la dispozițiile art. 191 din Codul civil care impun regula generală conform căreia persoanele juridice de drept public se înființează prin lege — alin. (1), însă permit în mod expres legiuitorului să deroge și să instituie prin lege situații de excepție când acestea pot fi înființate prin acte ale autorităților administrației publice centrale sau locale ori prin alte moduri, de asemenea, prevăzute de lege — alin. (2).

8. Invocă Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, care prevede la art. 16 că „Unitățile economice de stat, cu excepția celor care se constituie ca regii autonome, vor fi organizate sub forma de societăți pe acțiuni sau societăți cu răspundere limitată, în condițiile prevăzute de lege”, la art. 17 că „Unitățile economice de interes republican se organizează ca societăți comerciale prin hotărâre a Guvernului, iar cele de interes local, prin decizia organului administrației locale de stat”, iar la art. 18 că prin actul de înființare a societății se aprobă statutul acesteia și se stabilesc forma juridică, obiectul de activitate, denumirea și sediul principal al societății, capitalul social subscris, structura și modalitatea de constituire a acestuia, precum și modalitatea de prelucrare a activului și pasivului unității economice de stat care se constituie în societate.

9. Autorii obiecției arată că CNCIR a fost înființată în baza Hotărârii Guvernului nr. 1.139/2010 sub forma unei societăți pe acțiuni, în conformitate cu dispozițiile Legii societăților nr. 31/1990 și cu prevederile Statutului prevăzut în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.139/2010, ceea ce confirmă inclusiv din perspectiva practicii faptul că înființarea unei asemenea entități se dispune numai printr-un act de reglementare secundară, care se subsumează competenței autorității administrației publice centrale. Or, admitând că această operațiune se circumscrie domeniului de reglementare a actelor cu caracter infracțional, este evident că nici modificarea obiectului de activitate nu se poate dispune decât tot printr-un act administrativ, în speță, printr-o hotărâre a Guvernului.

10. În raport cu cele enunțate mai sus, autorii obiecției susțin că, în virtutea rolului stabilit de art. 61 alin. (1) din Constituție, Parlamentul poate emite norme juridice generale și impersonale prin care să reglementeze în mod primar orice categorie de relații sociale și care să fie aplicabile unui număr nedeterminat de subiecte de drept și de situații concrete. Spre deosebire de Guvern, parte a autorității executive bicefale, care poate adopta inclusiv acte normative primare sub forma ordonanțelor, în baza delegării legislative acordate de Parlament printr-o lege specială de abilitare, precum și sub forma ordonanțelor de urgență, în baza delegării legislative provenite direct din Legea fundamentală, Parlamentul nu dispune de niciun temei constituțional care să-i permită emiterea unor acte de reglementare secundară, pentru organizarea executării legilor, cu atât mai puțin acte administrative cu caracter individual.

11. În același sens, autorii obiecției invocă considerente din jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu Decizia nr. 531 din 18 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 2 august 2018, și Decizia nr. 600 din 9 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.060 din 26 noiembrie 2005.

12. Având în vedere argumentele anterior expuse, autorii sesizării consideră că emiterea unei legi pentru modificarea obiectului de activitate al unei societăți pe acțiuni constituie o

depășire a prerogativelor constituționale specifice Parlamentului, că, prin efectuarea pe cale legislativă a unei operațiuni administrative aflate în competența puterii executive, Parlamentul s-a substituit Guvernului și s-a abătut de la principiul separației puterilor în stat, respectiv că, prin caracterul *intuitu personae* al reglementării adoptate, Parlamentul a acordat un regim juridic privilegiat CNCIR, în raport cu ceilalți operatori economici, care sunt obligați să respecte procedurile de drept comun pentru schimbarea actelor constitutive, ceea ce constituie o discriminare incompatibilă cu principiul egalității în fața legii.

13. În fine, autorii precizează că respectarea jurisprudenței Curții Constituționale constituie una dintre valorile care caracterizează statul de drept și că obligațiile constituționale care rezultă din jurisprudența instanței constituționale circumscriu cadrul activității legislative viitoare. Or, prin adoptarea unei soluții similare cu cele constatate în precedent ca fiind contrare dispozițiilor Constituției, legiuitorul a acționat *ultra vires*, încălcându-și obligația constituțională rezultată din art. 147 alin. (4) al Legii fundamentale.

14. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a comunica punctele lor de vedere.

15. **Președintele Camerei Deputaților**, prin Adresa nr. 2/11.178 din 11 decembrie 2018, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 10.351 din 11 decembrie 2018, a comunicat punctul său de vedere, prin care susține că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată. Precizează că obiectul de reglementare al legii deduse controlului de constituționalitate este stabilirea cadrului juridic și instituțional, măsurile și mecanismele necesare asigurării garanției imparțialității deciziilor și eliminării impactului negativ asupra obiectivității și profesionalismului actului de control în legătură cu instalațiile sub presiune, instalațiile de ridicat și aparatele consumatoare de combustibil. Astfel, verificările tehnice în vederea autorizării funcționării și verificările tehnice în utilizare pentru instalațiile sub presiune și instalații de ridicat clasice, aparatele consumatoare de combustibil și componentele acestora, precum și a celor din cadrul obiectivelor nucleare și componentele acestora se efectuează de către CNCIR, societate înființată în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.139/2010.

16. Președintele Camerei Deputaților arată că legea introduce noi definiții ale unor termeni specifici domeniului de reglementare, precum: admitere a funcționării, exploatare, expert tehnic extrajudiciar al ISCIR, verificare tehnică și verificare tehnică în vederea autorizării funcționării. De asemenea, actul normativ adoptat introduce o nouă categorie de instalații sub presiune și instalații de ridicat clasice, aparate consumatoare de combustibil și componente ale acestora, la care verificările tehnice în utilizare urmează să fie efectuate de către persoane fizice și juridice, cu condiția ca acestea să fie autorizate de ISCIR. Totodată, legea dispune ca efectuarea fără autorizație a activităților privitoare la punerea în funcțiune, autorizarea de funcționare, admiterea funcționării, verificarea tehnică în utilizare, repararea, întreținerea, exploatarea sau modificarea instalațiilor ori echipamentelor să constituie infracțiune și să se pedepsească cu închisoare de la 2 ani la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

17. Președintele Camerei Deputaților precizează că decizia legiuitorului de desemnare a CNCIR pentru realizarea verificărilor tehnice în numele statului are ca scop asigurarea măsurilor de siguranță necesare, întrucât echipamentele în cauză prezintă un grad sporit de pericolozitate în funcționare, cu consecințe care pot fi de o gravitate deosebită.

18. În raport cu cele enunțate, Președintele Camerei Deputaților precizează că legea adoptată conține reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile care se regăsesc în conținutul normativ sunt temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne.

19. Consideră că perspectiva autorilor sesizării asupra demersului legislativ, potrivit căreia acesta reprezintă o operațiune administrativă aflată în competența puterii executive, Parlamentul substituindu-se Guvernului și, astfel, abătându-se de la principiul separației puterilor în stat, nu surprinde natura juridică a reglementării criticate. Dispozițiile legale criticate instituie competențe care vor aparține unei alte entități decât aceea care le exercită în prezent în temeiul Legii nr. 64/2008. Pe cale de consecință, noua reglementare nu poate fi promovată decât printr-un act normativ de același nivel cu cel inițial, care să dispună modificarea și completarea acestuia, noile soluții legislative urmând să fie încorporate în actul normativ de bază, și nu prin unul emis pe baza și în executarea sa. Reținerea argumentației autorilor obiecției, respectiv ca noile relații sociale să fie promovate prin intermediul unui act normativ de nivel inferior emis de către Guvern, ar avea drept consecință nelegalitatea acestuia, întrucât existența sa nu ar putea fi întemeiată pe dispoziția vreunei legi aflate în vigoare, fapt care contravine prevederilor art. 77 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ineficacitatea sa, ca urmare a necorelării cu prevederile Legii nr. 64/2008, republicată, prin care ISCIR este desemnată ca organul de specialitate al administrației centrale, cu personalitate juridică, responsabil în numele statului pentru asigurarea măsurilor de funcționare în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil.

20. Totodată, Președintele Camerei Deputaților apreciază că argumentele prezentate de către autorii sesizării de neconstituționalitate care evidențiază regula reglementată de dispozițiile art. 191 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, potrivit căreia înființarea persoanelor juridice de drept public să fie realizată prin lege, permite, pe cale de consecință, introducerea în sfera de competență a CNCIR de noi prerogative, prin acte normative la nivel de lege, adoptate ulterior înființării sale.

21. Ca orice act normativ care are rolul reglementării unui anumit domeniu de activitate, Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil și privind modificarea altor acte normative trebuie să respecte cerințele privind claritatea, precizia și previzibilitatea normelor juridice, atribute care să asigure sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației. Apreciază că legea dedusă controlului de constituționalitate, în ansamblul său, răspunde acestor cerințe. Este clară, întrucât în conținutul său nu se regăsesc pasaje obscure sau soluții normative contradictorii, este precisă, fiind redactată într-un stil specific normativ dispozitiv, care prezintă

norma instituită fără explicații sau justificări, prin folosirea cuvintelor în înțelesul lor curent din limba română. Conceptele și noțiunile utilizate sunt configurate în concordanță cu dreptul pozitiv, iar stabilirea soluțiilor normative este departe de a fi ambiguă, acestea fiind redate previzibil și univoc, în conformitate cu prevederile Legii nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În vederea acoperirii depline a problematicii relațiilor sociale ce reprezintă obiectul de reglementare, prin prevederile art. IV, VI și VII ale legii deduse controlului de constituționalitate, este delegată în sarcina emitenților actualizarea cadrului normativ secundar emis în executarea Legii nr. 64/2008, republicată.

22. Referitor la afirmația autorilor sesizării potrivit căreia Parlamentul a acordat un regim juridic privilegiat CNCIR, Președintele Camerei Deputaților apreciază că aceasta nu este circumstanțiată prevederilor art. 40 din Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia „*Statul își poate rezerva activități economice pe care să le desfășoare în mod exclusiv cu titlu de monopoluri de stat. Asemenea monopoluri, precum și modul lor de administrare, se stabilesc prin legi speciale*”.

23. Totodată, din analiza coroborată a tuturor susținerilor autorilor sesizării, Președintele Camerei Deputaților consideră că acestea sunt în profund dezacord atât cu rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării și cu procedurile parlamentare aplicabile edictării legilor, cât și cu interdicția prevăzută la art. 69 din Legea fundamentală care stabilește că orice mandat imperativ care ar putea fi stabilit în sarcina deputaților și a senatorilor este nul.

24. **Președintele Senatului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

25. La termenul de judecată stabilit pentru data de 19 decembrie 2018, Curtea a dispus amânarea dezbaterilor asupra cauzei pentru data de 16 ianuarie 2019, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al Președintelui Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

26. Actul de sesizare în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.063A/2018 are ca **obiect al criticilor de neconstituționalitate** dispozițiile art. 6 și art. 12 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil și privind abrogarea art. II alin. (1) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 22/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil.

27. Din analiza motivării obiecției de neconstituționalitate și a formei legii adoptate de Parlament, Curtea constată că aceasta vizează, în realitate, prevederile art. I pct. 6 și 12 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil și privind modificarea altor acte normative, urmând să rețină ca obiect al sesizării aceste prevederi legale, care au

următorul cuprins: „**6. La articolul 5, după litera d) se introduce o nouă literă, litera d¹**), cu următorul cuprins:

d¹) *Compania Națională pentru Controlul Cazanelor, Instalațiilor de Ridicat și Recipientelor sub Presiune — S.A. — societate înființată în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.139/2010 privind înființarea, organizarea și funcționarea Companiei Naționale pentru Controlul Cazanelor, Instalațiilor de Ridicat și Recipientelor sub Presiune — S.A., precum și modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.340/2001 privind organizarea și funcționarea Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, denumită în continuare CNCIR;*”;

„**12. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:**

Art. 9. — (1) *Verificările tehnice în vederea autorizării funcționării și verificările tehnice în utilizare pentru instalațiile și echipamentele prevăzute în anexele nr. 2 și 3 se efectuează de către CNCIR.*

(2) *Verificările tehnice în vederea admiterii funcționării și verificările tehnice în utilizare pentru instalațiile și echipamentele prevăzute în anexa nr. 4 se realizează de către persoane fizice și juridice autorizate în acest scop.*

(3) *Responsabilitățile privind realizarea verificărilor tehnice în vederea autorizării/admiterii funcționării și a verificărilor tehnice în utilizare, precum și corectitudinea rezultatelor aferente obținute revin CNCIR sau persoanelor autorizate prevăzute la alin. (2), după caz.”*

28. Dispozițiile din Constituție invocate în susținerea obiecției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului și ale art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale.

29. În vederea soluționării prezentei obiecții, Curtea procedează, mai întâi, la verificarea admisibilității acesteia. Analiza îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a obiecției trebuie realizată prin raportare la art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „*Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora, la sesizarea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a Guvernului, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Avocatului Poporului, a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori.*” Astfel, Curtea constată că actul normativ supus controlului de constituționalitate este o lege adoptată de Parlamentul României, sesizarea fiind formulată de un număr de 50 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România, Grupului parlamentar al Partidului Mișcarea Populară și deputați neafiliați, subiect de drept care întrunește, potrivit dispozițiilor legale, calitatea de titular al sesizării Curții Constituționale cu obiecția de neconstituționalitate.

30. Analiza îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a obiecției trebuie realizată și prin raportare la art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „*În vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale, cu 5 zile înainte de a fi trimisă spre promulgare, legea se comunică Guvernului, Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și Avocatului Poporului și se depune la secretarul general al Camerei Deputaților și la cel al Senatului. În cazul în care legea a fost adoptată cu procedură de urgență, termenul este de două zile*”. Cu privire la acest aspect, Curtea constată că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil și privind modificarea altor acte

normative a fost adoptată potrivit procedurii legislative obișnuite, de Camera Deputaților, Cameră decizională, în data de 14 noiembrie 2018, fiind depusă la secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare cu privire la neconstituționalitatea legii la data de 19 noiembrie 2018. La data de 24 noiembrie 2018, legea a fost trimisă spre promulgare Președintelui României. Sesizarea formulată de un număr de 50 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România, Grupului parlamentar al Partidului Mișcarea Populară și deputați neafiliați a fost înregistrată la Curtea Constituțională în data de 3 decembrie 2018.

31. Așa fiind, Curtea constată că prezenta sesizare a fost formulată în afara termenului de 5 zile prevăzut de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Având în vedere însă că sesizarea Curții s-a realizat înainte de promulgarea legii, în interiorul termenului de 20 de zile, prevăzut de art. 77 alin. (1) din Constituție, sesizarea astfel formulată este admisibilă.

32. Prin urmare, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 1, 10, 15, 16 și 18 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor legale criticate.

33. Analizând obiecția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în esență, autorii obiecției critică dispozițiile art. 1 pct. 6 și 12 din legea contestată deoarece, pe calea acestor reglementări, Parlamentul s-ar fi substituit Guvernului, această din urmă autoritate publică având competența de a reglementa cu privire la modificarea obiectului de activitate al CNCIR.

34. Sub acest aspect, Curtea observă că prevederile art. 1 pct. 6 din legea supusă controlului de constituționalitate completează dispozițiile art. 5 din Legea nr. 64/2008, referitoare la semnificația unor termeni utilizați de lege, cu litera d¹), privitoare la CNCIR. Astfel, pentru a se asigura unitatea terminologică în cadrul actului normativ, prevederile legale criticate stabilesc semnificația unui termen, pe care legea îl utilizează ulterior în cuprinsul reglementărilor sale.

35. În același timp, Curtea observă că prevederile art. 1 pct. 12 din lege, criticate de asemenea pe calea obiecției de neconstituționalitate, modifică art. 9 din Legea nr. 64/2008, referitor la subiectele de drept desemnate să efectueze verificările tehnice în vederea autorizării funcționării și verificările tehnice în utilizare pentru instalațiile și echipamentele prevăzute în anexele la Legea nr. 64/2008. Dispozițiile legale criticate modifică, așadar, reglementarea în vigoare, în sensul desemnării altui subiect de drept pentru desfășurarea activităților de verificare prevăzute de lege.

36. Astfel, potrivit noii reglementări, verificările tehnice în vederea autorizării funcționării și verificările tehnice în utilizare pentru instalațiile și echipamentele prevăzute în anexa nr. 2 la lege — *Instalații sub presiune și instalații de ridicat clasice, aparate consumatoare de combustibil și componente ale acestora* urmează a fi efectuate de CNCIR, care preia aceste activități de la persoanele fizice și juridice autorizate în acest scop de ISCIR. De asemenea, verificările tehnice în vederea autorizării funcționării și verificările tehnice în utilizare pentru instalațiile și echipamentele prevăzute în anexa nr. 3 la Legea nr. 64/2008 — *Instalații sub presiune, instalații de ridicat și unele instalații din cadrul obiectivelor nucleare, precum și componente ale acestora* urmează a fi efectuate de CNCIR, care le preia de la ISCIR. Totodată, noua reglementare stabilește că verificările tehnice în vederea admiterii funcționării și verificările tehnice în utilizare pentru echipamentele și instalațiile prevăzute în anexa nr. 4 la lege — *Instalații sub presiune și instalații de ridicat*

clasice, aparatele consumatoare de combustibil și componente ale acestora la care verificările tehnice în utilizare sunt efectuate de către persoanele fizice și juridice autorizate ISCIR, se realizează de persoanele fizice și juridice autorizate în acest scop și că responsabilitățile privind realizarea verificărilor tehnice în vederea autorizării/admiterii funcționării și a verificărilor tehnice în utilizare, precum și corectitudinea rezultatelor aferente obținute revin CNCIR sau persoanelor autorizate, după caz.

37. Curtea reține că, potrivit art. 1 pct. 2 și 4 din legea supusă controlului de constituționalitate, ISCIR este organul de specialitate al administrației centrale, cu personalitate juridică, responsabil în numele statului pentru asigurarea măsurilor de funcționare în condiții de siguranță a instalațiilor și echipamentelor prevăzute în anexele la Legea nr. 64/2008. ISCIR funcționează în subordinea Ministerului Economiei și este finanțată din venituri proprii, potrivit legii.

38. Referitor la CNCIR, Curtea observă că această companie națională a fost înființată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.139/2010 privind înființarea, organizarea și funcționarea Companiei Naționale pentru Controlul Cazanelor, Instalațiilor de Ridicat și Recipientelor sub Presiune — S.A., precum și modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.340/2001 privind organizarea și funcționarea Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 22 noiembrie 2010.

39. Hotărârea Guvernului nr. 1.139/2010 a fost emisă în temeiul art. II alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 22/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil, care stabilește că „Până la autorizarea persoanelor fizice și juridice prevăzute la art. 9 alin. (2) din Legea nr. 64/2008, cu modificările și completările ulterioare, verificările tehnice în vederea autorizării funcționării și verificările tehnice în utilizare la instalațiile și echipamentele prevăzute în anexa nr. 2 la această lege se efectuează de către Compania Națională pentru Controlul Cazanelor, Instalațiilor de Ridicat și Recipientelor sub Presiune — S.A., denumită în continuare CNCIR, societate comercială pe acțiuni, de interes strategic național, cu acționar unic statul român, care funcționează sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, înființată ca urmare a reorganizării prin divizare a Inspecției de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat, denumită în continuare ISCIR.”

40. Astfel, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.139/2010, CNCIR s-a înființat ca urmare a reorganizării prin divizare a ISCIR. CNCIR este persoană juridică română, de interes strategic național, organizată ca societate comercială pe acțiuni, cu acționar unic statul român, conform legilor în vigoare și statutului prevăzut în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.139/2010, și funcționează sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri (în prezent, Ministerul Economiei, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 27/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 18 ianuarie 2017).

41. Referitor la obiectul de activitate al CNCIR, Curtea observă că, potrivit art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.139/2010, CNCIR are ca obiect principal de activitate „realizarea de testări și analize tehnice, cod CAEN 7120 — ed. rev. 2/2008, în scopul efectuării de verificări tehnice în vederea

autorizării funcționării și de verificări tehnice în utilizare, pentru instalațiile și echipamentele prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil, cu modificările și completările ulterioare”.

42. În continuare, analizând *expunerea de motive* la legea ale cărei dispoziții sunt criticate pe calea prezentei obiecții de neconstituționalitate, Curtea reține că „măsura înființării CNCIR în decembrie 2010 a fost luată ca urmare a evaluării modului în care a fost aplicată Legea nr. 64/2008 și a analizei modalităților prin care țări din Uniunea Europeană au abordat și au realizat activitățile similare celor reglementate prin Legea nr. 64/2008, respectiv verificări tehnice la instalații și echipamente, rezultând necesitatea eliminării conflictului de interese identificat la nivelul ISCIR, ca urmare a faptului că această instituție, în baza prevederilor legii, avea responsabilități atât în legătură cu elaborarea prescripțiilor tehnice și realizarea controlului respectării cerințelor acestora, cât și în aplicarea acestor prescripții, prin efectuarea de verificări tehnice în vederea autorizării funcționării și verificării tehnice în utilizare, cu impact negativ asupra obiectivității, imparțialității și profesionalismului rezultatului actului de control”. „Principala caracteristică necesară în activitatea de verificare tehnică este imparțialitatea. Activitatea de verificare tehnică nu trebuie privită ca o afacere, ci ca o mare responsabilitate, astfel încât în urma inspecției să existe un grad ridicat de siguranță că acea instalație nu produce accidente sau avarii”.

43. Curtea reține că opțiunea desemnării CNCIR pentru a efectua activitățile de verificare prevăzute de lege este justificată prin *expunerea de motive* la legea criticată. Astfel, „decizia luată de legiuitor prin desemnarea CNCIR să efectueze în numele statului român aceste verificări a avut drept scop asigurarea unor măsuri de siguranță, întrucât aceste echipamente prezintă un grad ridicat de pericol în funcționare și efectuarea unor verificări tehnice neconforme ar fi de natură să periclitizeze siguranța/viața cetățenilor și mediul înconjurător”. „Totodată, în calitatea sa de companie națională de interes strategic, CNCIR este în prezent singurul organism abilitat să dețină baza de date națională cu toate instalațiile periculoase, de sub incidența prevederilor ISCIR”.

44. Revenind la modificările și completările Legii nr. 64/2008 aduse de legea ale cărei dispoziții sunt criticate în prezenta cauză, Curtea constată că acestea vizează, în ansamblul lor, asigurarea cadrului legal privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil, în vederea asigurării imparțialității și calității actului de inspecție, și că acestea reprezintă expresia opțiunii legiuitorului în domeniul enunțat. Faptul că legiuitorul desemnează CNCIR pentru a efectua activitățile de verificare tehnică a instalațiilor și echipamentelor, activități prevăzute în mod expres de art. 9 din Legea nr. 64/2008, nu are semnificația modificării obiectului de activitate al acestei companii și, implicit, a statutului acesteia. Sintetizând, Curtea reține că ISCIR este un organ de specialitate al administrației centrale, cu personalitate juridică, stabilit prin Legea nr. 64/2008, atribuțiile acestuia fiind stabilite tot prin lege. CNCIR este o persoană juridică română, de interes strategic național, înființată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.139/2010, adoptată în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 22/2010. Prin urmare, preluarea unor atribuții pe care legea le stabilește unui anumit subiect de drept nu se poate realiza decât prin lege. Astfel, atribuirea unor noi competențe către CNCIR se

realizează prin lege, pentru că modificarea unui act normativ nu se poate realiza decât printr-un alt act normativ de același nivel sau de nivel superior. Rezultă, așadar, că, în acest caz, Guvernul nu avea competența de a adopta o hotărâre, pentru că hotărârea Guvernului nu putea modifica sau completa o lege.

45. Prin urmare, contrar susținerilor autorilor sesizării, Curtea constată că normele legale criticate, prin conținutul lor, nu țin de domeniul reglementării prin acte infralegale, de competența Guvernului, competența de reglementare aparținând, în acest caz, în mod evident Parlamentului. Curtea reține că, modificând soluția legislativă actuală, prevăzută de art. 9 din Legea nr. 64/2008, legiuitorul a acționat în domeniul propriu de competență, de unică autoritate legiuitoare, fără a se substitui în vreun fel Guvernului.

46. În aceste condiții, Curtea constată că opțiunea legiuitorului de a încredința efectuarea activităților de verificare tehnică prevăzute de lege unui alt subiect de drept decât cel stabilit în prezent nu face altceva decât să dea expresie rolului Parlamentului de organ reprezentativ suprem, cu deplină competență în a stabili, prin lege, regulile principale aplicabile unui domeniu de interes național, cum este cel privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și aparatelor consumatoare de combustibil, în deplin acord cu art. 61 alin. (1) și art. 1 alin. (4) din Constituție.

47. Cu privire la pretinsa încălcare a prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, Curtea reține, în acord cu jurisprudența sa, că aceste dispoziții constituționale consacra principiul egalității în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, iar nu al egalității în drepturi a persoanelor juridice, textul constituțional fiind aplicabil acestora din urmă numai în cazul în care textele de lege criticate stabilesc un regim discriminatoriu ce s-ar răsfrânge asupra cetățenilor, implicând inegalitatea acestora în fața legii și a autorităților publice. Or, în cauza de față, criticile se referă exclusiv la operatorii economici, sub aspectul modalităților de modificare a actelor constitutive ale societăților, fără să vizeze drepturile sau libertățile cetățenilor (în acest sens a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 458 din 1 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 21 iunie 2006).

51. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate formulată de un număr de 50 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România, Grupului parlamentar al Partidului Mișcarea Populară și deputați neafiliați și constată că prevederile art. 1 pct. 6 și 12 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/2008 privind funcționarea în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil și privind modificarea altor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 ianuarie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

48. Referitor la invocarea Deciziei Curții Constituționale nr. 531 din 18 iulie 2018 și la susținerea privind nerespectarea considerentelor acestei decizii, cu consecința încălcării dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, Curtea reține că, prin decizia anterior referită, instanța de contencios constituțional a constatat neconstituționalitatea Legii privind înființarea Fondului Suveran de Dezvoltare și Investiții — S.A. și pentru modificarea unor acte normative și a statuat că înființarea Fondului Suveran de Dezvoltare și Investiții — S.A. dă expresie unei operațiuni juridice cu caracter individual, aplicabilă unui singur caz, expres determinat, deoarece creează o societate cu acționar unic supusă regulilor prevăzute de Legea societăților nr. 31/1990. Curtea a reținut cu acel prilej că, potrivit cadrului normativ în vigoare, respectiv dispozițiile Legii nr. 15/1990, înființarea Fondului Suveran de Dezvoltare și Investiții — S.A., ca societate pe acțiuni, se poate realiza doar prin hotărâre a Guvernului, act cu caracter administrativ prin care se aprobă și actul constitutiv al societății.

49. Curtea precizează că aceste considerente nu pot fi aplicate *mutatis mutandis* în ceea ce privește analiza constituționalității dispozițiilor art. 1 pct. 6 și 12 din legea criticată în prezenta cauză, având în vedere că ipotezele juridice sunt diferite. Astfel, prevederile legale criticate în cauza de față nu dispun *ut singuli*, cu privire la înființarea CNCIR (societate deja înființată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.139/2010) și nici cu privire la modificarea statutului acestei societăți, ci dispun într-un domeniu în care Parlamentul are plenitudine de competență, de vreme ce nu fac altceva decât să modifice norme juridice cuprinse într-o lege, act al Parlamentului. Faptul că prevederile legale criticate desemnează, pentru viitor, un alt subiect de drept decât cel desemnat în prezent, prin lege, să efectueze verificările tehnice necesare funcționării în condiții de siguranță a instalațiilor sub presiune, instalațiilor de ridicat și a aparatelor consumatoare de combustibil nu înseamnă că legea dobândește un caracter individual, ci, dimpotrivă, demonstrează implicarea legiuitorului pentru îndeplinirea obligațiilor și responsabilităților care îi incumbă într-un domeniu care presupune, în esență, asigurarea siguranței populației.

50. Pe cale de consecință, Curtea constată că argumentele reținute în pronunțarea deciziei invocate nu sunt aplicabile în prezenta cauză și, prin urmare, nici dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituție nu sunt încălcate.

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL

BIROUL ELECTORAL CENTRAL
PENTRU ALEGEREA MEMBRILOR DIN ROMÂNIA
ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN DIN ANUL 2019

HOTĂRÂRE privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea membrilor din România în Parlamentul European din anul 2019

Având în vedere prevederile art. 70 alin. (2) raportat la art. 25 alin. (2) din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European, republicată, cu modificările ulterioare,
în temeiul art. 25 alin. (5) din Legea nr. 33/2007, republicată, cu modificările ulterioare,

Biroul Electoral Central hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea membrilor din România în Parlamentul European din anul 2019, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Biroului Electoral Central,
Carmen Georgeta Negrilă

București, 7 martie 2019.
Nr. 1/H.

ANEXĂ

REGULAMENT de organizare și funcționare a birourilor electorale constituite pentru alegerea membrilor din România în Parlamentul European din anul 2019

Art. 1. — (1) Birourile electorale sunt alcătuite numai din cetățeni cu drept de vot.

(2) Candidații în alegeri, soțul/soția, rudele și afiii acestora până la gradul al doilea inclusiv nu pot fi membri ai birourilor electorale. În cazul birourilor electorale ale secțiilor de votare se aplică prevederile ultimei teze a art. 29 alin. (5) din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European, republicată, cu modificările ulterioare.

(3) În îndeplinirea atribuțiilor ce le revin, membrii birourilor electorale exercită o funcție ce implică autoritatea de stat.

(4) Exercițarea corectă și imparțială a funcției de membru al biroului electoral este obligatorie. Nerespectarea acestei obligații atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz.

(5) Nimeni nu poate fi în același timp membru a două sau mai multor birouri electorale.

(6) Procesele-verbale întocmite cu prilejul constituirii și completării birourilor electorale atestă calitatea de membru al biroului electoral.

Art. 2. — Reprezentanții partidelor politice, ai organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale, ai alianțelor politice sau electorale în birourile electorale nu pot primi și nu pot exercita alte însărcinări în afara celor prevăzute de Legea nr. 33/2007, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 3. — (1) Reprezentanții partidelor politice, ai organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale, ai alianțelor politice sau electorale în birourile electorale pot fi înlocuiți la cererea celor care i-au propus, în condițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 33/2007, republicată, cu modificările ulterioare, cu aprobarea biroului electoral ierarhic superior, până în preziua votării, iar în caz de deces, îmbolnăviri sau accidente, chiar și în ziua de referință, cu respectarea, după caz, a condițiilor prevăzute la art. 24, 26, 28 și 29 din Legea nr. 33/2007, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Calitatea de membru al unui birou electoral încetează de drept în condițiile art. 23 alin. (3) din aceeași lege.

Art. 4. — (1) Birourile electorale lucrează legal în prezența majorității membrilor care le compun și adoptă hotărâri, decizii și măsuri cu votul majorității membrilor prezenți.

(2) În caz de egalitate de voturi, votul președintelui este hotărâtor.

(3) În sensul prezentei hotărâri, prin *membrii ai birourilor electorale* se înțelege și președinții și locțiitorii acestora.

Art. 5. — (1) Ședința biroului electoral este condusă de președintele acestuia.

(2) În lipsa președintelui biroului electoral, atribuțiile acestuia sunt îndeplinite de locțiitorul său.

(3) Prezența la ședințe a membrilor birourilor electorale este obligatorie.

(4) În cazuri justificate, președinții birourilor electorale pot aproba ca unii membri ai acestora să lipsească de la ședințe, cu condiția asigurării respectării art. 4 alin. (1).

(5) La ședințele birourilor electorale participă doar membrii birourilor electorale și personalul din aparatul tehnic auxiliar care asigură secretariatul ședințelor; atunci când este cazul, pot participa reprezentanții altor instituții publice având atribuții, potrivit legii, în organizarea și desfășurarea alegerilor, cu aprobarea prealabilă a biroului electoral.

(6) Publicitatea hotărârilor, deciziilor și a măsurilor adoptate de biroul electoral se asigură în condițiile prevăzute de lege.

Art. 6. — (1) Convocarea membrilor birourilor electorale la ședințe se face telefonic, prin mesaj text, prin alte mijloace electronice sau prin e-mail, de regulă cu cel puțin 6 ore înainte, cu excepția situațiilor urgente când se face de îndată de către președinte.

(2) În convocarea membrilor birourilor electorale se precizează ora, motivul, locul de desfășurare a ședinței și se comunică materialele ce sunt propuse a fi luate în discuție.

Art. 7. — (1) Proiectul ordinii de zi a ședinței se propune de către președinte și se aprobă cu votul majorității membrilor prezenți.

(2) Membrii biroului electoral pot face propuneri pentru completarea ordinii de zi ori pentru eliminarea unora dintre problemele înscrise în aceasta.

(3) Propunerile de modificare a ordinii de zi se supun aprobării biroului electoral. Dacă acestea sunt aprobate, președintele este obligat să le supună dezbaterii.

Art. 8. — (1) Problemele înscrise pe ordinea de zi se supun dezbaterii biroului electoral în ordinea înscrierii.

(2) Schimbarea ordinii de dezbatere a problemelor înscrise pe ordinea de zi se poate face doar cu aprobarea membrilor biroului electoral, la propunerea președintelui, a locțiitorului sau a unuia dintre membri.

Art. 9. — (1) Membrii biroului electoral pot participa la dezbateri în ordinea înscrierii la cuvânt și numai după acordarea acestuia de către președinte.

(2) În luările de cuvânt, membrii biroului electoral au obligația de a se limita strict la problema pusă în discuție.

(3) Președintele poate limita sau retrage cuvântul acordat, în situația în care vorbitorul se abate de la subiectul în discuție. Dacă cel în cauză nu se supune, președintele poate suspenda ședința.

(4) Membrii birourilor electorale trebuie să păstreze solemnitatea ședințelor.

(5) La finalizarea dezbaterilor privind o problemă înscrisă pe ordinea de zi, președintele biroului electoral sintetizează soluțiile propuse și le supune votului membrilor biroului electoral.

(6) Președintele biroului electoral asigură, cu sprijinul personalului tehnic auxiliar, numărarea voturilor exprimate și consemnarea acestora în procesul-verbal de ședință.

(7) În cadrul dezbaterilor biroului electoral, membrii acestuia pot solicita punctul de vedere al personalului tehnic auxiliar.

Art. 10. — (1) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de Legea nr. 33/2007, republicată, cu modificările ulterioare, birourile electorale adoptă hotărâri, decizii și iau măsuri, potrivit competenței lor, doar cu votul majorității membrilor prezenți, în condițiile art. 4 din prezentul regulament.

(2) Votul se exprimă deschis și poate fi doar „pentru” sau „împotriva” și va fi consemnat ca atare în procesul-verbal de ședință.

(3) Deciziile și hotărârile se semnează de membrii care au participat la adoptarea lor.

(4) Lipsa semnăturilor unor membri nu influențează valabilitatea hotărârii, deciziei sau măsurii, dacă aceasta a fost adoptată în condițiile art. 4 alin. (1).

(5) Hotărârile, deciziile și măsurile adoptate se aduc la cunoștința publică, sub semnătura președintelui biroului electoral, prin postare pe internet, prin orice alt mijloc de publicitate sau prin afișare la sediul propriu, conform prezentului regulament, fiind comunicate și părților interesate prin e-mail, fax sau poștă.

Art. 11. — (1) Birourile electorale sunt obligate să țină evidența întâmpinărilor, contestațiilor, a altor cereri privind alegerile, a hotărârilor, a deciziilor și a măsurilor adoptate.

(2) După fiecare ședință, birourile electorale întocmesc un proces-verbal de ședință care se semnează de președinte și de persoana care l-a întocmit. Acesta poate fi consultat, la cerere, de către membrii biroului electoral și nu poate fi făcut public.

(3) În procesul-verbal prevăzut la alin. (2) vor fi consemnate următoarele: membrii biroului electoral prezenți la ședință; problemele înscrise pe ordinea de zi; ordinea de zi aprobată de biroul electoral; eventualele dezbateri asupra punctelor de pe ordinea de zi, pe scurt; soluțiile propuse pentru fiecare punct al ordinii de zi, sintetic; voturile exprimate; hotărârea, decizia sau măsura adoptată pentru fiecare punct al ordinii de zi.

Art. 12. — (1) Programul zilnic de lucru cu publicul se afișează la sediile birourilor electorale și este respectat cu strictețe. Acesta nu poate avea mai puțin de 6 ore și trebuie fixat între ora 10,00 și 17,00.

(2) În zilele în care se împlinesc termene privind activități care țin de competența lor, birourile electorale își încheie programul de lucru cu publicul la ora 24,00.

(3) În ziua votării, birourile electorale asigură permanența.

Art. 13. — (1) În vederea îndeplinirii atribuțiilor prevăzute de lege, birourile electorale adoptă decizii care sunt obligatorii în raza lor de competență pentru toate autoritățile, instituțiile publice, birourile electorale, precum și pentru persoanele la care acestea se referă.

(2) Biroul Electoral Central adoptă hotărâri pentru interpretarea unitară a legii, care sunt general obligatorii și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 14. — (1) Aplicarea hotărârilor Biroului Electoral Central este obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Deciziile adoptate de Biroul Electoral Central pentru aplicarea unitară a legii sunt obligatorii de la data aducerii lor la cunoștința publică prin afișare pe site-ul Biroului Electoral Central.

(3) Deciziile birourilor electorale județene, birourilor electorale de sector, biroului electoral pentru secțiile de votare din străinătate și birourilor electorale ale secțiilor de votare prin care se soluționează întâmpinări, contestații sau alte cereri devin executorii de la datele la care expiră termenele de contestare a acestora, respectiv, dacă este cazul, de la data aducerii la cunoștința publică a soluțiilor adoptate cu privire la contestații.

Art. 15. — Deciziile birourilor electorale prin care se soluționează întâmpinări, contestații sau alte cereri trebuie să conțină în mod obligatoriu:

a) denumirea, numărul și adresa sediului biroului electoral, precum și, dacă este cazul, adresa de e-mail, numărul de telefon și/sau fax;

b) data ședinței;

c) datele de identificare ale contestatarului;

d) obiectul întâmpinării/contestației;

e) probele care au fost administrate;

f) susținerile altor părți interesate, dacă este cazul;

g) soluția dată și măsurile luate de biroul electoral, cu arătarea motivelor de fapt și de drept;

h) calea de atac și termenul de exercitare a acesteia, unde este cazul;

i) semnăturile membrilor biroului electoral, conform art. 10.

Art. 16. — (1) Biroul Electoral Central are un purtător de cuvânt din rândul membrilor săi ori din cadrul personalului tehnic auxiliar, desemnat prin votul majorității membrilor prezenți. În cazul în care purtătorul de cuvânt face parte din cadrul personalului tehnic auxiliar, acesta participă la ședințele Biroului Electoral Central.

(2) Purtătorul de cuvânt este singura persoană abilitată să transmită punctul de vedere oficial al Biroului Electoral Central către mass-media.

(3) În cazul în care se consideră necesară emiterea unui comunicat de presă, conținutul acestuia se aprobă de Biroul Electoral Central.

Art. 17. — Președinții birourilor electorale stabilesc care dintre problemele cu care acestea au fost sesizate sunt de natură a fi supuse dezbaterii biroului electoral și soluționate prin decizie, respectiv prin hotărâre/decizie, în cazul Biroului Electoral Central.

Art. 18. — Președintele Biroului Electoral Central poate desemna unul sau mai mulți membri pentru întocmirea unor puncte de vedere asupra problemelor în discuție.

Art. 19. — (1) Birourile electorale ale secțiilor de votare din țară nu pot funcționa cu mai puțin de 5 membri.

(2) Birourile electorale ale secțiilor de votare din străinătate nu pot funcționa cu mai puțin de 3 membri, respectiv președintele și 2 membri.

(3) Locuitorii și membrii birourilor electorale ale secțiilor de votare efectuează, sub coordonarea președinților acestora, operațiunile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor care revin birourilor electorale ale secțiilor de votare, conform legii.

Art. 20. — Birourile electorale județene, birourile electorale ale sectoarelor municipiului București, biroul electoral pentru

secțiile de votare din străinătate și birourile electorale ale secțiilor de votare își încetează activitatea la data stabilită prin decizie a Biroului Electoral Central, după predarea către birourile electorale ierarhic superioare a proceselor-verbale de consemnare și centralizare a rezultatelor votării, pe care le-au întocmit, cu condiția confirmării lipsei oricăror erori sau neconcordanțe în acestea.

Art. 21. — Biroul Electoral Central își încetează activitatea în termen de 48 de ore de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a rezultatului alegerilor, potrivit prevederilor legale.

Art. 22. — (1) Pe toată perioada exercitării atribuțiilor privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru membrii din România în Parlamentul European din anul 2019, personalul tehnic auxiliar se subordonează birourilor electorale a căror activitate o sprijină.

(2) Personalul tehnic auxiliar are obligația de a respecta normele de conduită profesională prevăzute de lege.

Art. 23. — Personalul tehnic auxiliar are următoarele atribuții:

a) realizează lucrările de secretariat ale biroului electoral;

b) asigură redactarea proceselor-verbale de ședință, a deciziilor, a hotărârilor și a oricăror altor acte emise de birourile electorale;

c) elaborează proiecte de decizii și hotărâri la solicitarea biroului electoral;

d) asigură relația cu publicul a biroului electoral, conform legislației aplicabile;

e) îndeplinește orice alte sarcini dispuse de birourile electorale, necesare îndeplinirii atribuțiilor acestora.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

